

NOS JAZZGESCHIEDENIS = VRIJDAG 16.05.86 = R 4 = 23.00-23.30

+++++

MdR, NOS Jazzgeschiedenis 325. In april en mei 1949 had Charlie Parker voor de plaat stukken gespeeld als "Visa" en "Passport", het tweede op 5 mei, zoals te horen in de vorige geschiedenisaflevering. De reden: hij was uitgenodigd om met zijn kwintet te spelen op het eerste jazzfestival in Parijs, de tweede week van mei - de 7e arriveerde hij in de Franse hoofdstad. De concerten hadden plaats in de Salle Pleyel, de Franse radio, ORTF, zond ze uit en er is iets van bewaard gebleven. Kenny Dorham-trompet, Charlie Parker-altsaxofoon, Al Haig-piano, Tommy Potter-bas, Max Roach-drums met een op één plek aangepaste versie van "Salt peanuts".

plaat 1 Charlie Parker All Stars: Salt peanuts-1 (Dizzy Gillespie)
B/1 - 3:40 - Spotlite SJP 118

"Salt peanuts" - la même chose, thema van Dizzy Gillespie. Van het volgende stuk ontbreekt 't slot: de Charlie Parker blues "Barbados".

zelfde Charlie Parker All Stars: Barbados (Charlie Parker)
A/4 - 4:50 - idem

Na "Barbados" nog één stuk door het kwintet, van Denzil Best "Allen's Alley", ook bekend als "Wee".

zelfde Charlie Parker All Stars: Allen alley (Denzil Best)
B/3 - 3:57 - idem

"Allen's alley", het kwintet van Charlie Parker in de Salle Pleyel op het 1e Parijse Jazzfestival, tweede week van mei 1949 - de exacte data van de Parker-uitzendingen en dus de opnamen zijn niet achterhaald, het gaat om 8, 9, 14, of 15 mei. ^FDe laatste dag, die 15e, was er als afsluiting een jam-session waaraan het merendeel van de solisten deelnam. Zo kon het dus gebeuren dat tenorsaxofonist Don Byas, trompettist Hot Lips Page, sopraansaxofonist Sidney Bechet, trompettist Kenny Dorham en altsaxofonist Charlie Parker met elkaar een blues speelden - de ritmesectie was die van Parker's kwintet: Haig, Potter en Roach.

zelfde Jam Session: Blues (Trad.)
B/5 - 3:48 - idem

F Kenny Dorham-trompet, Charlie Parker-altsaxofoon, Al Haig-piano, Tommy Potter-bas, Max Roach-drums.

Jam-session in de Salle Pleyel, 15 mei 1949. In dit fragment daarui hoorden we op sopraansaxofcon Sidney Bechet en op alt Charlie Parke dat was ongehoord toen omdat zeker het jazzpubliek sterk verdeeld was: voor Bebop en tegen Dixieland, dan wel omgekeerd. Veel critici stelden zich ook zo op, musici hadden weinig boodschap aan de controverse.

Parker had Europa geproefd, in Parijs had hij Charles Delaunay ontmoet, criticus, producer, oprichter van de Hot Club de France, maker van de allereerste discografie, schrijver en jazzmusicus Boris Vian, Jean Paul Sartre, de fans, de jazzmusicici, en wilde zo snel mogelijk terug, hoewel niet om te blijven, zoals de in Parijs wonende drummer Kenny Clarke die Bird voorhield dat het daar veel beter was dan in de States. Terug in New York zag Parker een lang gekoesterde wens in vervulling gaan. Net als veel eerder Billie Holiday wilde hij platen maken met een strijkers-ense ble achter zich. Norman Granz vond het idee commerciëel en was voor, 30 november zou de eerste session zijn, maar ~~laert~~ horen we Parker nog even in een stukje Jazz at the Philharmonic. Dat was toen de belangrijkste onderneming van Norman Granz: een rondreizende georganiseerde jam session met louter top-musici. In het fragment dat u hoort is Ray Brown de bassist en Buddy Rich de drummer. Pianist Hank Jones speelt de introductie, na hem spelen Roy Eldridge-trompet, Lester Young-tenor, en Charlie Parker-altsaxofoon - Bird dus meteen na Prez, zijn grote inspiratie. "Embraceable you".

plaat 2

Jazz at the Philharmonic: Embraceable you (Gershwin)
B/2 - 6:17 uitf. na alt in appl. - Verve MV 9072

"Embraceable you", Jazz at the Philharmonic in de New Yorkse Carnegie Hall, 18 september 1949 - een fragment: Tommy Turk en Flip Phillips liet ik weg. En dan nu als afsluiting het eerste stuk uit die session met strijkers, John Klenner's "Just friends".

plaat 3

Charlie Parker with Strings: Just friends (John Klenner)
B/2 - 3:30 - Verve 511 033

"Just friends", gearrangeerd door Jimmy Carroll die ook dirigeerde. Altsaxofonist Charlie Parker met Mitch Miller-hobo en althobo, 3 violen, 1 altviool, 1 cello, 1 harp, plus Stan Freeman-piano, Ray Brown-bas, Buddy Rich-drums. Voor Mercury in New York City, 30 november 1949. Volgende keer, normaal om half elf, nog twee stukken met strijkers, dan Parker's gewijzigde All Stars. Dit was NOS Jazzgeschiedenis 325, MdR.

0 0 0 0 0

NA 140588

30:52

opn. 01.05.26

Jam-session in de Salle Pleyel, 15 mei 1949. In dit fragment daarui hoorden we op sopraansaxofoon Sidney Bechet en op alt Charlie Parke dat was ongehoord toen omdat zeker het jazzpubliek sterk verdeeld was: voor Bebop en tegen Dixieland, dan wel omgekeerd. Veel critici stelden zich ook zo op, musici hadden weinig boodschap aan de controverse.

Parker had Europa geproefd, in Parijs had hij Charles Delaunay ontmoet, criticus, producer, oprichter van de Hot Club de France, maker van de allereerste discografie, schrijver en jazzmusicus Boris Vian, Jean Paul Sartre, de fans, de jazzmusici, en wilde zo snel mogelijk terug, hoewel niet om te blijven, zoals de in Parijs wonende drummer Kenny Clarke die Bird voorhield dat het daar veel beter was dan in de States. Terug in New York zag Parker een lang gekoesterde wens in vervulling gaan. Net als veel eerder Billie Holiday wilde hij platen maken met een strijkers-ense ble achter zich. Norman Granz vond het idee commerciëel en was voor, 30 november zou de eerste session zijn, maar eerst horen we Parker nog even in een stukje Jazz at the Philharmonic. Dat was toen de belangrijkste onderneming van Norman Granz: een rondreizende georganiseerde jam session met louter top-musici. In het fragment dat u hoort is Ray Brown de bassist en Buddy Rich de drummer. Pianist Hank Jones speelt de introductie, na hem spelen Roy Eldridge-trompet, Lester Young-tenor, en Charlie Parker-alt saxofoon - Bird dus meteen na Prez, zijn grote inspiratie. "Embraceable you".

André
Hobéin

plaat 2

Jazz at the Philharmonic: Embraceable you (Gershwin)
B/2 - 6:17 uitf. na alt in appl. - Verve MV 9072

"Embraceable you", Jazz at the Philharmonic in de New Yorkse Carnegie Hall, 18 september 1949 - een fragment: Tommy Turk en Flip Phillips liet ik weg. En dan nu als afsluiting het eerste stuk uit die session met strijkers, John Klenner's "Just friends".

plaat 3

Charlie Parker with Strings: Just friends (John Klenner)
B/2 - 3:30 - Verve 511 033

"Just friends", gearrangeerd door Jimmy Carroll die ook dirigeerde. Altsaxofonist Charlie Parker met Mitch Miller-hobo en althobo, 3 violen, 1 altviool, 1 cello, 1 harp, plus Stan Freeman-piano, Ray Brown-bas, Buddy Rich-drums. Voor Mercury in New York City, 30 november 1949. Volgende keer, normaal om half elf, nog twee stukken met strijkers, dan Parker's gewijzigde All Stars. Dit was NOS Jazzgeschiedenis 325, MdR.

0 0 0 0 0

NA 1405BP

30:52

opn. 01.05.26